

ኤልያስ - ቁጥር አስራ አንድ

ስህተት የመጀመሪያው

Jeff Pippenger

2023-10-15

በጥንታዊቷ እስራኤል መጀመሪያ የአሮን የወርቅ ጥጃ ዓመፅ፣ በትንቢታዊ መልኩ፣ በሰሜናዊው የኤፍሬም መንግሥት አሥሩ ነገዶች መጀመሪያ ከነበረው የኢዮርብዓም ዓመፅ ጋር ይስማማል። እነዚህ ቅዱሳን ታሪኮች በ1863 የአድቪንቲዥምን ዓመፅ ይወክላሉ።

እርግጥ ለ1863 ሌሎች ምስክሮችም አሉ፤ ነገር ግን አሮንና ንጉሥ ኢዮርብዓም በ1863 ታሪክ ላይ ተደራቢ ምስክሮችን ያቀርባሉ፣ እነዚያም ታሪኮች ሁሉ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴን፣ ማለትም የፕሮቴስታንቱን ቀንድ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት የመጨረሻ ቀኖች ውስጥ ብቻ ሳይሆን እስከ ምሕረት ዘመን መዘጋት ድረስ ያሳያሉ። እነዚያ ታሪኮች ደግሞ በስድስተኛው መንግሥት ውስጥ ያለውን የሪፐብሊካኑን ቀንድ ትይዩ ታሪክ ይመለከታሉ።

በአጠቃላይ፣ የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በዓለም መጨረሻ የእግዚአብሔር የቀሩት ሕዝብ መሆኗ ለሚያምኑ ሰዎች እጅግ ከባድ እውነት ነው። ያ እምነት የመጀመሪያችን ስህተት ነው። የሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን በእሁድ ሕግ ቀውስ ጊዜ እንደ ሰንደቅ የሚነሡትን ሕዝብ እንደምትወክል የሚያረጋግጥ ምንም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃ የለም። የመጀመሪያችን ስህተት ይህ እንዲሁ ነው የሚልን ሐሰተኛ ቅድመ ግምት መቀበላችን ነው። በዓለም መጨረሻ ያለው ሰንደቅ ከሰይጣን ምክራብ አባላት የተነሣ የተወገዱትን ያቀፈ ነው።

እርሱም ለአሕዛብ ሰንደቅ ያቆማል፤ የእስራኤልንም ተባረሩት ይሰበስባል፤ የይሁዳንም ተበተኑት ከምድር አራቱ ማዕዘን ይሰበስባል። ኢሳይያስ 11፡12።

ሎዶቅያውያን አድቪንቲስቶች ናቸው ሰንደቅ ሊሆኑ የሚገባቸውን የሚያስወግዱት።

በቃሉ የምትንቀጠቀጡ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ ስለ ስሜ የጠሉአችሁና ያሳደዱአችሁ ወንድሞቻችሁ፡- “እግዚአብሔር ይክበር” ብለዋል፤ ነገር ግን እርሱ ለደስታችሁ ይገለጣል፣ እነርሱም ያፍራሉ። ኢሳይያስ 66፡5።

እነዚያ ምልክት የሆኑ ሰዎች ስለ ክርስቶስ “ስም” ይጣላሉ። ጥላቻውን የሚያመጣው ስም አልፋና አሜጋ ነው፤ ምክንያቱም የአልፋና አሜጋ መርህ በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ የሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ማንን እንደምትወክል በግልጽ የሚለይ ስለሆነ ነው። የአሥሩ ድንግል ምሳሌ አድቪንቲዥምን ይወክላል።

«በማቴዎስ 25 ያሉት የአሥሩ ድንግል ምሳሌ ደግሞ የአድቪንቲስት ሕዝብን ተሞክሮ ያብራራል።» The Great Controversy, 393.

ምሳሌው በአድቪንቲዥም መጀመሪያ ላይ ተፈጽሞ ነበር፣ በመጨረሻም እንደ ተጻፈው ቃል በቃል እንደገና ይፈጸማል።

“እኔ ብዙ ጊዜ ከአሥሩ ድንግል ምሳሌ ጋር እመራለሁ፤ ከእነርሱም አምስቱ ጥበበኛ ነበሩ አምስቱም ሞቾች። ይህ ምሳሌ በፊደል ሁሉ ተፈጽሞአል እንዲሁም ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ለዚህ ዘመን ልዩ ተግባራዊነት አለውና፤ እንዲሁም እንደ ሦስተኛው መልአክ መልእክት ተፈጽሞአል እና እስከ ዘመን

ፍጻሜ ድረስ ያለ የአሁኑ እውነት ሆኖ መኖሩን ይቀጥላል።” Review and Herald, August 19, 1890.

የሚነቁና ዘይት እንደሌላቸው የሚያውቁት ሰነፍ ደናግል ሎዶቅያውያን ናቸው።

“በዓያል ድንግልናት የተወከለው የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ፣ እንዲሁም እንደ ሎዶቅያ ሁኔታ ተገልጿል።”
Review and Herald, August 19, 1890.

በፊላዴልፊያ ቤተ ክርስቲያንም የተወከሉት ጥበበኛ ድንግልማዎች የሚያደርጉት ትግል፣ አይሁድ ነን ብሎ ከሚናገር ነገር ግን ያልሆነ ቤተ ክርስቲያን ጋር ነው።

እነሆ፣ ከሰይጣን ምክርብ የሆኑትን፣ አይሁድ ነን የሚሉ እንጂ ያልሆኑትን፣ ነገር ግን የሚወዱትን፣
እነሆ፣ በእግሮችህ ፊት መጥተው እንዲሰግዱና እኔም እንደ ወደድሁህ እንዲያውቁ አደርጋቸዋለሁ።
ራእይ 3፡9።

እህት ዋይት ስለዚህ ጥቅስ ከታላቁ ተስፋ መቁረጥ በኋላ በወጣው በመጀመሪያው ህትመት ውስጥ ትናገራለች።

“አንተ እንደምታስብው፣ በቅዱሳኑ እግር ፊት የሚሰግዱት (ራእይ 3፡9) በመጨረሻ ይደናገሱ ትላለህ። በዚህ ጉዳይ ግን ከአንተ ጋር ልለይ ይገባኛል፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ይህ ወገን ራሳቸውን አድቼን ተከታቸው ብለው የሚናገሩ፣ ነገር ግን ከእምነታቸው የወደቁ መሆናቸውን አሳዩኝ፤ እነርሱም ‘ለራሳቸው የእግዚአብሔርን ልጅ እንደ ገና ሰቅለውታል፣ ለግልጽ ነውርም አቅርበውታል።’ እናም እውነተኛ ባሕርይ የእያንዳንዱን ሰው ለመግለጥ ገና ሊመጣ ባለው ‘በፈተና ሰዓት’ ውስጥ፣ እነርሱ ለዘላለም እንደጠፉ ያውቃሉ፤ በመንፈስም ሥቃይ ተሸንፈው በቅዱሳኑ እግር ፊት ይሰግዳሉ።” Word to the Little Flock, 12.

በኢሳይያስ ምዕራፍ አምስት፣ ክርስቶስ በኋላ የተጠቀመበት የወይኑ ቦታ መዝሙር ለመጀመሪያ ጊዜ ተጠቅሷል።

አሁንም ለወዳጄ፣ ስለ ወይኑ አትክልት የምወደውን የወዳጄን መዝሙር እዘምራለሁ። ወዳጄ በእጅግ ፍሬያማ ኮረብታ ላይ የወይኑ አትክልት ነበረው፤ እርሱም አጥሮ ከውስጡ ድንጋዮቹን አወጣ፣ በምርጥ የወይን ተክልም ተከለው፣ በመካከሉም ግንብ ሠራ፣ በውስጡም የወይን መጭመቂያ አዘጋጀ፤ ወይንም እንዲያፈራ ተጠበቀ፣ እርሱ ግን የዱር ወይን አፈራ። አሁንም፣ እንተ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎችና የይሁዳ ሰዎች ሆይ፣ እባካችሁ በእኔና በወይኑ አትክልት መካከል ፍረዱ። ለወይኑ አትክልት ያላደረግሁት ከዚህ የሚበልጥ ምን ሊደረግለት ይችል ነበር? እኔ ወይን እንዲያፈራ ስጠብቅ፣ ለምን የዱር ወይን አፈራ? ኢሳይያስ 5፡1-4።

በብሉይ ኪዳንም ሆነ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ያለው ምሳሌ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንዲያፈራ ተነሥታ የነበረችውን ፍሬ ለማፍራት ስለ እምቢ ብላ በእግዚአብሔር የተጣለች መሆኗን ያመለክታል። በኢሳይያስ ምዕራፍ አምስት ላይ፣ በምሳሌው መደምደሚያ፣ የወይኑ እርሻ ቅጣት ተገልጦአል፤ በተመሳሳይም ለአሕዛብ ዓላማ እንደሚቆም ተስፋ ተሰጥቶአል። ግልጽ ነው፤ የወይኑ እርሻው ዓላማው አይደለም።

ስለዚህ የእግዚአብሔር ቍጥ በሕዝቡ ላይ ነደደ፣ እጁንም በእነርሱ ላይ ዘረጋ፣ መታቸውም፤ ኮረብቶችም ተንቀጠቀጡ፣ ሬሳቸውም በመንገዶች መካከል እንደ ቍሻሻ ተጣለ። በዚህ ሁሉ ቍጥው አልተመለሰም፣ እጁም ገና ተዘርግታለች። ከሩቅም ለአሕዛብ ምልክትን ያቆማል፣ ከምድርም ዳርቻ ይጠራቸዋል፤ እነሆም፣ ፈጥነው በችኮላ ይመጣሉ። ኢሳይያስ 5፡25፣ 26።

በኋላ ኢየሱስ ይህን መዝሙር እንደ ምሳሌ በተናገረ ጊዜ የሰጠው መደምደሚያ እንዲሁ ፈጽሞ ወሳኝ ነበር።

ሌላ ምሳሌ ስሙ፤ አንድ ባለቤት ወይን ቦታ ተከለ፤ በዙሪያውም አጥር አደረገለት፤ በውስጡም መጥመቂያ ቁፈረ፤ ግንብም ሠራ፤ ለገበሬዎችም አከራየው፤ ወደ ሩቅ አገርም ሄደ። የፍሬውም ጊዜ በቀረበ ጊዜ፤ ፍሬውን እንዲቀበሉለት ባሪያዎቹን ወደ ገበሬዎቹ ላከ። ገበሬዎቹም ባሪያዎቹን ይዘው አንዱን ደበደቡት፤ ሌላውን ገደሉት፤ ሌላውንም ወገሩት። ደግሞ ከፊተኞቹ ይልቅ ብዙ ሌሎች ባሪያዎችን ላከ፤ ለእነርሱም እንዲሁ አደረጉባቸው። በመጨረሻም፡- ልጄን ያከብራሉ ብሎ ልጄን ወደ እነርሱ ላከ። ነገር ግን ገበሬዎቹ ልጄን ባዩ ጊዜ፡- ይህ ወራሹ ነው፤ ኑ፤ እንግደለው፤ ርስቱንም እንውሰድ ተባባሉ። ይዘውም ከወይኑ ቦታ ውጭ ጣሉት፤ ገደሉትም። እንግዲህ የወይኑ ቦታ ጌታ በመጣ ጊዜ እነዚያን ገበሬዎች ምን ያደርግባቸዋል? እነርሱም፡- እነዚያን ክፉዎች ክፉ ጥፋት ያጠፋቸዋል፤ ወይኑንም ፍሬውን በወቅቱ ለሚሰጡት ሌሎች ገበሬዎች ያከራያል አሉት። ኢየሱስም አላቸው፡- በመጻፍት፡- ግንቦች የናቁት ድንጋይ እርሱ የማዕዘን ራስ ሆነ፤ ይህም ከጌታ ዘንድ ሆነ፤ በዓይኖቻችንም ድንቅ ነው የሚለውን ከቶ አላነበባችሁምን? ስለዚህ እላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ትወሰዳለች፤ ፍሬዎንም ለሚያፈራ ሕዝብ ትሰጣለች። በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ በማንም ላይ የሚወድቅበት ግን ያደቅቀዋል። ዋና ካህናትና ፈረሳውያንም ምሳሌዎቹን በሰሙ ጊዜ ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አወቁ። ማቴዎስ 21፡33-45።

ወደ ላይ የተነሣው ባንዲራ የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተክርስቲያን አይደለችም። በጥንታዊቷ እስራኤል ተመስሎ የተገለጸው የመጨረሻዎቹ ዘመናት የወይን እርሻ የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተክርስቲያን ናት፤ ነገር ግን የበኩራት ፍሬ ብሎ ለመቈጠር የሚያበቃ ፍሬ የምታፈራ አንዲት ሕዝብ ትኖራለች፤ ይህም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሆኑት ናቸው።

እነዚህ በሴቶች አልረከሱም፤ ድንግል ናቸውና። እነዚህ በጉ ወደሚሄድበት ሁሉ የሚከተሉት ናቸው። እነዚህ ለእግዚአብሔርና ለበጎ በኩራት ሆነው ከሰዎች መካከል የተዋጁ ናቸው። ራእይ 14፡4።

እንደ ሰንደቅ ዓላማ ሆነው በቤቱ ባለቤት የመጨረሻውን መከር ለማስገባት ይጠቀሙባቸዋል። የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን የሙሴን ሰባት ዘመናት የመሠረት ድንጋይ የጣለችው የወይን እርሻ ናት። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ወደ እየበዛ ወደሚሄድ ጨለማ ቀስ በቀስ መውረድ ሆነ። ሰንደቅም “የእሴይ ሥር” ይሆናል። የእሴይ ሥር ወይም ዳዊት በእርሱ ዘመን ኢየሱስ ለተከራካሪ አይሁድ ያቀረበውን እጅግ የመጨረሻ እውነት ይወክላል። ይህም የአልፋና የኦሜጋ መርህ ምልክት ነው፤ ይህንንም የጥንታዊና የዘመናዊ እስራኤል ያልታሙኑ አራሾች ለማስተዋል ፈቃደኛ አይደሉም።

በዚያም ቀን ለሕዝቦች ዓርማ ሆኖ የሚቆም የእሴይ ሥር ይኖራል፤ አሕዛብም ወደ እርሱ ይሻሉ፤ ማረፊያውም ክቡር ይሆናል። ኢሳይያስ 11፡10።

እህት ኋይትና ጀምስ ኋይት እስከ 1856 ድረስ እንቅስቃሴው ሎዶቅያ እንደ ሆነ በግልጽ ያመለክታሉ፤ ስለዚህ እርሷ ሎዶቅያውያን የተላከውን መልእክት መቼ እንደ ተቀበለ የት ትገልጻለች? ከቶ አልገለጻችውም። የመጀመሪያው ስህተታችን ሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን በታሪኳ ሁሉ ስትጓዝ ድል አድራጊ ቤተ ክርስቲያን እንደ ነበረች የሚለውን አቤቱታ መቀበላችን ነው። እውነቱ ግን ከዚያ ፈጽሞ ተቃራኒ ነው። ያንን የመጀመሪያ የተሳሳተ መሠረተ ሐሳብ ከተቀበልን፤ በተቃራኒው የሚያስተምሩ ትንቢታዊ እውነታዎች ላይ ዓይኖቻችን ይዘጋሉ። ለምሳሌ፤ እህት ኋይት የጥንቱ ቃል በቃል እስራኤል ታሪክ የዘመናዊውን መንፈሳዊ እስራኤል ልምምድና ታሪክ እንደሚያብራራ በተደጋጋሚ ትገልጻለች። ብዙ ጊዜ የጥንቱን እስራኤል ለዘመናዊው እስራኤል ምሳሌ እንደሆነ ስትጠቅስ፤ በተመሳሳይ ጊዜ ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ እውነት የተናገረውን የታወቀ ንግግር ትጠቅሳለች።

እነዚህም ሁሉ ነገሮች ለእነርሱ እንደ ምሳሌ ሆነው ተከሰቱ፤ በዘመናትም መጨረሻ የደረሰብን ለእኛ ምክር እንዲሆኑ ተጻፉ። 1 ቆሮንቶስ 10፡11።

ሐዋርያው ጳውሎስ በአሥራ አንደኛው ቁጥር ውስጥ ከዚያ በፊት ያሉትን አሥር ቁጥሮች በአጠቃላይ እየደመደመ ነው።

ከዚህም በላይ፣ ወንድሞች ሆይ፣ አባቶቻችን ሁሉ ከደመናው በታች እንደ ነበሩ፣ ሁሉምም በባሕር ውስጥ እንዳለፉ፣ ይህን እንዳታውቁ አልፈልግም፤ ሁሉም በደመናውና በባሕር ውስጥ ለሙሴ ተጠመቁ፤ ሁሉምም ያንኑ መንፈሳዊ ምግብ በሉ፤ ሁሉምም ያንኑ መንፈሳዊ መጠጥ ጠጡ፤ ከሚከተላቸው ከዚያ መንፈሳዊ ዓለት ይጠጡ ነበርና፤ ያቺም ዓለት ክርስቶስ ነበረች። ነገር ግን ከእነርሱ ብዙዎቹን እግዚአብሔር አልወደዳቸውም፤ ስለዚህም በምድረ በዳ ተጣሉ። እነዚህም ነገሮች፣ እነርሱ እንደ ተመኙት ክፉ ነገር እኛ እንዳንመኝ፣ ለእኛ ምሳሌ ሆኑ። ከእነርሱም አንዳንዶቹ እንደ ሆኑ ጣዖት አምላኪዎች አትሁኑ፤ ተጽፎአልና፡- “ሕዝቡ ሊበላና ሊጠጣ ተቀመጠ፣ ሊጨወትም ተነሣ።” ከእነርሱም አንዳንዶቹ እንዳደረጉት ዝሙት አናድርግ፤ በአንድ ቀንም ሆኖ ሦስት ሺህ ወደቁ። ከእነርሱም አንዳንዶቹ እንደ ፈተኑት ክርስቶስን አንፈትን፤ በእባቦችም ጠፉ። ከእነርሱም አንዳንዶቹ እንዳንረመረሙ አታገረምርሙ፤ በአጥፊውም ጠፉ። 1 ቆሮንቶስ 10፡1-10።

ጳውሎስና እህት ዋይት የጥንቷን እስራኤል ድል አድራጊና ጻድቅ ሕዝብ እንደ ምሳሌ አይጠቀሙባትም። ከዚያ በተቃራኒው ነው። ጳውሎስ እነዚያን የመጀመሪያ አሥር ቁጥሮች በአሥራ አንደኛው ቁጥር ያጠቃልላል፤ ከዚያም በሚቀጥለው ቁጥር፣ የጥንቷ እስራኤል ታሪክ ለሚያዩ ሰዎች ሊያስተላልፈው ያለበትን ትምህርት ይገልጻል።

ስለዚህ የቆመ የሚመስለው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ። 1 ቆሮንቶስ 10፡12።

ጥንታዊ እስራኤል በእግዚአብሔር የተጠራ፣ በእግዚአብሔር የተመራ፣ የእግዚአብሔርንም ትንቢቶች የፈጸመ ሕዝብ ምሳሌ ይሰጣል፤ ነገር ግን በየእርምጃው በእግዚአብሔር ላይ ዐመፀ፣ በመጨረሻም የሰማይና የምድርን ፈጣሪ ሰቀለ! አድቤንቲስቶች ስለ ጥንታዊ እስራኤል እነዚህን እውነታዎች ለመቀበል ችግር የላቸውም፤ ነገር ግን የታሰበው ማስጠንቀቂያ የሎዶቅያ ዕውርነታቸውን ሰብሮ እንዲገባቸው እጅግ አልፎ አልፎ ብቻ ይፈቅዳሉ። ሲስተር ዋይት ቤተ ክርስቲያንን የእግዚአብሔር ዓይን ብሌን መሆኗን የሚገልጹባቸውን ጥቅሶች ሊጠቅሱ ይችላሉ፤ እርስዎም በእርግጥ እንዲሁ ናት፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለው ፍቅር በእውነተኛው ሁኔታቸው ላይ መጋረጃ አይጥልም። የሚወዳቸውን ይገሥዳል ይቀጣልም። የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ምንም ያህል የእግዚአብሔር ዓይን ብሌን ብትሆንም፣ ኢየሱስ ከዚያች ብሌን፣ ከራሱ ብሌን ጋር ያለውን ግንኙነት በግልጽ ቃል አጠቃሎ ገለጠ።

አ ኢየሩሳሌም፣ ኢየሩሳሌም፣ ነቢያትን የምትገድል፣ ወደ አንቺም የተላኩትን በድንጋይ የምትወግር፤ ዶሮ ጫጫቶቻችን በክንፎቿ ሥር እንደምትሰበስብ እኔ ልጆቻችን ስንት ጊዜ ልሰበስብ ወደድሁ፣ እናንተ ግን አልወዳችሁም! እነሆ፣ ቤታችሁ ባድማ ሆኖ ተትቶላችኋል፤ እውነት እላችኋለሁ፡ “በጌታ ስም የሚመጣ ብፁዕ ነው” የምትሉበት ጊዜ እስኪመጣ ድረስ ከዚህ በኋላ አታዩኝም። ሉቃስ 13፡34-35።

“ኢየሱስ በእርግጥ መጨረሻውን በመጀመሪያው ያብራራልን? የጥንቷ እስራኤል በእርግጥ ዘመናዊቷን እስራኤል ትወክላለችን?” የሚሉት ጥያቄዎች ሊጠየቁ ይገባል። በታሪካቸው ሁሉ የጥንቷ እስራኤል ችግር የነበረው፣ የዘር ርስታቸው እነርሱ የእግዚአብሔር ሕዝብ መሆናቸውን ያረጋግጣል ብለው ስለ አሙኑ ነበር፤ ስለዚህም ከእግዚአብሔር ሕዝብ በቀር ሌላ ማንኛውም መሆን እንደማይችሉ ያስቡ ነበር። ስለዚህ በኤርምያስ ዘመን “የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ” ነን ብለው ይናገሩ ነበር።

ከእግዚአብሔርም ወደ ኤርምያስ የመጣው ቃል እንዲህ ይላል፤ በእግዚአብሔር ቤት በር ቆም፣ በዚያም ይህን ቃል አውጅ፣ እንዲህም በል፤ እግዚአብሔርን ለመስገድ በእነዚህ በሮች የምትገቡ የይሁዳ ሁላችሁ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። የሠራዊት ጌታ፣ የእስራኤል አምላክ እንዲህ ይላል፤ መንገዳችሁንና አድራጎታችሁን አስተካክሉ፣ በዚህም ስፍራ እንድትኖሩ አደርጋችኋለሁ። “የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ።

የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እነዚህ ናቸው” ብላችሁ በሐሰተኛ ቃል አትታመኑ። ኤርምያስ 7፡1-4።

እንዲሁ ያለው ይህ ተመሳሳይ ማታለያ በዮሐንስ መጥምቅም ደግሞ በአጽንኦት ተገልጿል።

እነርሱም ኃጢአታቸውን እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ከእርሱ ተጠመቁ። ነገር ግን ብዙ ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ፣ “እናንተ የእጅኝን ዘር፣ ከሚመጣው ቍጣ ሽሽታችሁ እንድታመልጡ ያስጠነቀቃችሁ ማን ነው? እንግዲህ ለንስሐ የሚመቹ ፍሬዎችን አፍሩ፤ በልባችሁም፡- ‘አብርሃም አባታችን ነው’ ለማለት አታስቡ፤ እኔ እላችኋለሁና፣ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆችን ሊያስነሣ ይችላል። አሁንም ደግሞ መጥረቢያው በዛሬች ሥር ተቀምጦአል፤ ስለዚህ መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ተቆርጦ ወደ እሳት ይጣላል። ማቴዎስ 3፡6-10።

በአድቤንቲዝም ውስጥ በ«የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እኛ ነን» የሚለው ንግግር እና እኛ የአብርሃም መንፈሳዊ «ዘር» ነን በሚለው የሚወከለው ያው ተሳሳተ ግንዛቤ የሎዶቅያን ዓይነት ስውርነት ዋነኛ መገለጫ ነው።

እግዚአብሔር ሕዝቡ በጽድቅ ሕጎች ለመታዘዝ ምን እንዲሆኑና ምን እንዲያደርጉ እንዳለባቸው ለመንገር መልእክተኞችን ይልካል፤ ሰውም እነዚህን ቢፈጽም በእነርሱ ውስጥ ደግሞ ይኖራል። ከእርሱ በፊት ሌሎች አማልክት ሳይኖሯቸው እግዚአብሔርን ከሁሉ በላይ ሊወዱት ይገባቸዋል፤ ባልንጀራቸውንም እንደ ራሳቸው ሊወዱት ነው። እነርሱ ራሳቸው እንዲደረግላቸው እንደሚመኙትም እንዲሁ ለእርሱ በማድረግ።

“ከእግዚአብሔር ቅዱስ ሕግ አንዲት ነጥብ እንኳ በቀላሉ ወይም በንቀት ሊታይ አይገባም። ‘እንዲህ ይላል ጌታ’ የሚለውን የሚተላለፍ ሰዎች ከጨለማ አለቃ ሰንደቅ በታች ይቆማሉ፤ በፈጣሪያቸውና በቤዛቸው ላይ በዓመፅ ይገኛሉ። ለታዘዙት የተሰጡትን ተስፋዎች ይጠይቃሉ፤ ‘የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፣ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ እኛ ነን’ እያሉ፤ ነገር ግን ባሕርዩን በተሳሳተ መልኩ በማቅረብና እርሱ እንዳያደርጉ ያዘዛቸውን ነገሮች እነርሱ ራሳቸው በማድረግ እግዚአብሔርን ያዋርዳሉ። እግዚአብሔር ያልሰጠውን መለኪያ ያቆማሉ። ምሳሌአቸው የሚያስትል ነው፤ ተጽእኖአቸውም የሚያበላሽ ነው። የጽድቅን መርሆች ስለማይከተሉ በዓለም ብርሃናት አይደሉም።”

“ሰዎች እግዚአብሔር ወደ እነርሱ የሚልከውን ብርሃን በማስተዋል ካልተቀበሉት ይልቅ በእግዚአብሔር ላይ የሚያሳዩት የበለጠ ክህደት የለም። ይህን የሚያደርጉ ሰዎች የሐሰት የመንገድ ምልክቶችን ስለሚያቆሙ የማያውቁትን ያሳስታሉ። ንጹሐን መርሆችን ዘወትር እያጣሙ ናቸው....”

“በቅዱሳት ጽሑፎች ቃላት ውስጥ በግልጽ ሁኔታ የአይሁድ ሕዝብ ላይ ጥፋት ለምን እንደመጣ ተነግሮናል። ታላቅ ብርሃን፣ የበለጸጉ በረከቶች፣ እና ድንቅ ብልጽግና ነበራቸው። ነገር ግን ለአደራቸው ታማኝ እንዳልሆኑ ተገኙ። የጌታን የወይን እርሻ በታማኝነት አልጠበቁም፤ ወይም ፍሬውን ለእርሱ አልሰጡም። እግዚአብሔር እንደሌለ ይመስል አደረጉ፣ ስለዚህም መቅሰፍት ደረሰባቸው።” Manuscript Releases, volume 14, 343-345.

እስራኤል በታሪካቸው መጀመሪያ እግዚአብሔር ስለመረጣቸው ሁልጊዜ የእርሱ የተመረጡ ሕዝቦች ሆነው እንዲቀጥሉ አመኑ። ከዚህም የባሰው፣ እነርሱ የእርሱ የተመረጡ ሕዝቦች ስለሆኑ እርሱን ለማክበር ቢጸምቡ ቢሉም እርሱ እንደሚያከብራቸው ደግሞ አመኑ። በትንቢታዊ አነጋገር፣ እስኪፈቱ ድረስ የእርሱ የተመረጡ ሕዝቦች ነበሩ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር እነርሱ እንዲሆኑ የፈለገው ዓይነት ሕዝብ ፈጽሞ አልሆኑም። የተመረጡ ሕዝቦች ጽድቅ በራሳቸው ማን እንደሆኑ ሊያስቡ በሚችሉት ነገር አይወሰንም። ጥንታዊ እስራኤል የሰባተኛ ቀን አድቤንቲስት ቤተ ክርስቲያን ዋና ምሳሌ ናት፤ ነገር ግን በዓለም ፍጻሜ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን እንደምትወክል የሚለው ሐሰተኛ መነሻ ሲቀበል፣ እንደ ጥንታዊቱ እስራኤል ሁሉ የሎዶቅያ ዕውርነት

ይገለጻል። አድቪንቲዥም ምንም እንኳ ይህን የሚቃረን ግልጽ ማስረጃ ቢኖርም፣ እነርሱ በዓለም ፍጻሜ የእግዚአብሔር ቀሪ ሕዝብ እንደሆኑ ያምናል እና ያስተምራል።

ወደ የምሕረት ጊዜ መዘጋት በቀረብን መጠን፣ ለሎዶቅያ ሕዝብ የሚሰጠው መልእክት ይበልጥ ከባድና ቀጥተኛ መሆን አለበት። ያ ሐሰተኛ መሠረተ-ሐሳብ ለእውነት ካልተወገደ፣ የኦሮጎ፣ የኢዮርብዓም እና የ1863 ምሳሌዎች በባህልና በልማድ መጋረጃ ሥር ተሰውረው ይቀራሉ። ከዚያ መጋረጃ ሥር ማንኛውንም ነገር ከእንግዲህ በኋላ ለመሸሸግ የምሕረት ጊዜ መዘጋት እጅግ ቀርቦአል።

ፍርድም ይህ ነው፤ ብርሃን ወደ ዓለም መጣ፣ ሰዎችም ሥራቸው ክፉ ስለ ነበረ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ወደዱ። ክፉ የሚያደርግ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና፣ ሥራውም እንዳይገለጥ ወደ ብርሃን አይመጣም።
ዮሐንስ 3፡19፣ 20።

የአድቪንቲዥም ክህደቶች ታሪክ በእግዚአብሔር ትንቢታዊ ቃል ውስጥ ተመዝግቦ ነበር። ይህ ትንቢታዊ እውነታ ነው። የዚህ የመጀመሪያው ማስረጃ ጥንታዊቷ እስራኤል ናት። ጥንታዊቷ እስራኤል የቀጠለና የተባባሰ ክህደት ታሪክ ናት፤ ሆኖም መጽሐፍ ቅዱስና የትንቢት መንፈስ ጥንታዊቷ እስራኤል ዘመናዊቷን እስራኤል እንደምትመስል ያስተምራሉ። ይህ ምንም ያህል አሳዛኝ ቢሆንም፣ እንደ አሁኑ ጊዜ ይህን እውነት መረዳት ከዚህ በበለጠ አስፈላጊ ሆኖ አያውቅም። ከኢየሱስ ክርስቶስ ራዕይ ጋር ሲፈታ ያለው ነገር፣ የአድቪንቲዥም ታሪክ እንደ ፕሮቴስታንት ቀንድ ከሪፐብሊካን ቀንድ ታሪክ ጋር በትይዩ እንደሚሄድ የሚያሳይ እውነታ ነው። ሁለቱም ቀንዶች እርስ በርሳቸው ለእርስ በርሳቸው ሁለተኛ ምስክር ይሆናሉ፤ ከሁለቱ ምስክሮች አንዱን በትክክል ማየትን መከልከል በተመሳሳይ ጊዜ ሌላው ምስክር እንዳይታወቅ ያግዳል።

የኦሮጎ፣ የይሮብዓም እና የ1863 መስመሮች የዘመናዊውን መንፈሳዊ እስራኤል መጀመሪያ ያመለክታሉ፤ እንዲሁም በዚህ ማድረጋቸው የሪፐብሊካን ቀንድ መጀመሪያንም ይለያሉ። የሦስተኛው መልእክ መልእክት የአውሬውን ምልክት እንዳይቀበሉ የሚሰጥ ማስጠንቀቂያ ነው። መጀመሪያ የእሱድ ሕግን የምታወጣው ከዚያም መላውን ዓለም ያንኑ እንዲያደርግ የምታስገድደው አሜሪካ ነች።

«የውጭ አሕዛብ የአሜሪካን አንድነት ምሳሌ ይከተላሉ። ምንም እንኳ እርስዎ መጀመሪያ ብትሆንም፣ ቢሆንም ያው ቀውስ በዓለም ሁሉ ክፍሎች ላሉ ሕዝባችን ላይ ይመጣል።» Testimonies, volume 6, 395.

ከእሁድ ሕግ ቀውስ ጋር የተያያዙ ትንቢታዊ እውነቶች ከአሜሪካ አንድነት ሥራ ሊለዩ አይችሉም። የራዕይ አሥራ ሦስት የምድር አውሬ እንደ ኢሳይያስ ሃያ ሦስት መሠረት ለሰባ ትንቢታዊ ዓመታት የሚነግሥ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት ነው። ሁለት ቀንዶች ያሉት ይህ የምድር አውሬ ነው። ከእነዚያ ሁለት ቀንዶች ግንኙነት ጋር የተያያዙ እውነቶች አሁን እየተፈቱ ናቸው፤ ነገር ግን ኢየሱስ የአንድን ነገር መጀመሪያ በመጠቀም የአንድን ነገር መጨረሻ እንደሚያሳይ፣ በዚህ መንገድም የኢየሱስ ክርስቶስን ራዕይ መፈታቱን እንደሚፈጽም ለመረዳት ለሚመርጡ ብቻ ነው።

ዩናይትድ ስቴትስ በ1798 የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት ሆኖ ተጀመረች፤ ከዚያም በቀጣዮቹ ስልሳ አምስት ዓመታት ውስጥ፣ በታሪክ ሁሉ አብረው የሚያልፉት ሁለቱ ቀንዶች ሊታወቅ በሚችል አውድ ውስጥ ተቀመጡ፤ ነገር ግን ይህን ለማየት ፈቃደኞች ብቻ ነበሩ ሊያውቁት የሚችሉት። በኢሳይያስ ምዕራፍ ሰባት የተቀመጡት ስልሳ አምስት ዓመታት በ742 ከክርስቶስ በፊት ተጀመሩ እና በ677 ከክርስቶስ በፊት ተፈጸሙ። ከ1798 እስከ 1863 ድረስ እነዚያ ዓመታት እንደገና ተደገሙ። እነዚህ ስልሳ አምስት ዓመታት በሁለቱም ቀንዶች ውስጥ ያለን የቀውስ ሂደት ያመለክታሉ።

እስከ 1863 ድረስ፣ በኢሳይያስ ሃያ ሦስት የተጠቀሰው የትንቢታዊ “የአንድ ንጉሥ ዘመን” የመጀመሪያው ወቅት ተፈጽሞ ነበር፣ በዚህም ሂደት “የአንድ ንጉሥ ዘመን” የመጨረሻው ወቅት ትንቢታዊ ምልክቶች ተመሠረቱ። የኢሳይያስ ሃያ ሦስት ምሳሌያዊ ሰባ ዓመት ፍጻሜ በመጀመሪያዎቹ ስድሳ አምስት ዓመታት ተገልጿል። ከ1863 ጀምሮ እስከ 1989 የመጨረሻው ዘመን ድረስ ያለው ወቅት፣ ከሚለራዊት እንቅስቃሴ የጀመረና በአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ እንቅስቃሴ የሚያበቃው የሎዶቅያ አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ዘመን ነው። በመጨረሻው ዘመን ያለውን ወቅት ለማስተዋል፣ በመጀመሪያው ወቅት ያለውን ወቅት ልንረዳ ይገባናል። አድቪንቲዝም ይህን ማድረግ አይችልም፣ ምክንያቱም መጀመሪያው በሙሴ መሐለ መቃወሙ የተለየ ሲሆን፣ ይህች መሐለ የአድቪንቲዝምንና የአሜሪካን መጀመሪያና መጨረሻ የሚወክሉትን እነዚያኑ ስድሳ አምስት ዓመታት ትለያለች።

ስለዚህ ምክንያት፣ ይህም እጅግ ከፍተኛ አስፈላጊነት ያለው ምክንያት ስለሆነ፣ ይህ ጽሑፍ አሁን በይሁዳ ነገድ አንበሳ እየተፈታ ያለውን አንድ ትንቢታዊ እውነታ ለማቋቋም ሞክሯል። ይህ እውነታ ማለት፣ የሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ሁልጊዜ በሎዶቅያ ሁኔታ ውስጥ እንደነበረች ለመቀበል ፈቃደኛ ካልሆናችሁ፣ በሎጂካዊ መንገድ የአድቪንቲዝምን ታሪክ በትክክል ለመከፋፈል የማትችሉ መሆናችሁ ነው፤ እናም የአድቪንቲዝምን ታሪክ በትክክል ሳትከፋፍሉ የሪፐብሊካኒዝምን ቀንድ በትክክል ለይታችሁ ማወቅ አትችሉም።

ምክንያቱም እነርሱ በጌታና በአዳኝ ኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት የዓለምን ርኩሰቶች ከሸሹ በኋላ፣ እንደ ገና በእነዚያ ውስጥ ተጠላልፈው ቢሸነፉ፣ መጨረሻቸው ከመጀመሪያቸው ይልቅ የከፋ ይሆንባቸዋል። የጽድቅን መንገድ ከማወቃቸው በኋላ ከተሰጣቸው ቅዱስ ትእዛዝ እንዲመለሱ ከሆነ፣ ያንን መንገድ ባላወቁት ኖሮ ይሻላቸው ነበር። ነገር ግን እውነተኛው ምሳሌ በእነርሱ ላይ ደርሶአል፤ ውሻ ወደ ራሱ ትውከት ተመለሰ፣ የታጠባቸውም እሪያ በጭቃ ውስጥ ልትያዝ ተመለሰች። 2 ጴጥሮስ 2፡20-22።